

Zondagochend

Zondagochend. Nog gêên vijf uur. Klaorwakker. Hoor nou toch, wat een gekwetter. Prachtig! En wat heerlijk stil. Niks gêên herrie van verbijraozende oto's of bromfietse. Zôô hoort te weze, denk ze bij d'r aage. Hêêl d'r leve het ze al een gloeiende hekel gehad aan mechaonisch geluid. Neeje, dan dut. Hêêmel stil is 't, heerlijk stil. Dien grôôten baareg, zôas ze 'm aaltijd noemt, dien grôôten baareg naest 'r, maok ok hêêmel gêên geluid. Gêên snurreksie of aosem is t'r te hore. Allêên de veugels. Schitterend! Hoor nou, Jan Bols is ok al wakker en in de weer. Jan Bols?

Tu tuuu tu tuut!

Ze mot 'r zellef om grinneke. Bij heulie is 't hêêl gewoon dat 'r gezeed wordt: "Hoor is, stil is, Jan Bols is t'r ok weer!" Vroeger keke ze aallebaai fannetiek naer aalle schaetswedstrije op de tillevisie. Bij êên van de favveriete, Jan Bols, wier deur de supporters aaltijd gezonge: "Heya Jan Bols, heya Jan Bols, heya, heya, heya Jan Bols." Al een paor jaer zit 'r een veugel in de buurt die regelmaotig de eerste vier lettergrepe van dat wijsie fluit. Ze doet 't in gedachte nae: "Heya Jan Bols, tu tuuu tu tuut." Vedder ken die 't zeker nie? Hoor nou, hij fluit 't weer: "Tu tuuu tu tuut!" Ze weet gêên êêns wat 't voor een veugel is. Zou 't een merel weze? Prachtige riedeltjies laet ie hore met de mooiste trillerties en noteballeksies en dan inêêns weer: "Heya Jan Bols!" "Tu tuuu tu tuut!"

Pappegaoi op een fietsie

Van de week las ze een artikel over een vrouw die nie buiteshuis wou waareke, omdà ze hêêl bewust gekoze had om thuismoeder te weze voor de kaainder. "Want," zee die vrouw, "d'r is ommers ok gêên êên dier dà z'n jong naer de crèche doet. Dat is nie netuurlijk!" Daer lôôp ze nou al een paor daege aan te denke. Aailijk was dat wel een goeje vergelijking. Of toch niet? Gao dat tò nie op? D'r is ok gêên veugel die een fietsie het. Oh ja, jawel! Jaere geleeje hà ze tijes een schoolraaisie is een pappegaoieshow gezien. Êên van die bêêste kon fietse op een hêêl klaain fietsie. Hij wachtte ok netjies voor een hêêl klaain stoplichie as 't op rôôd sting, en ree weer deur as 't op groen sprong. Mor dat was in een dieretuin. Dà kon allêên mor deur ingrijpe van de mens . . .

Poes op bed

't Word al lichter, zou ze op gaon? Ze kom haalef overend om te kijke hoe laet 't is. Kwart voor zesse. Ze mag van d'r aage pas om zes uur opstaon. Nog eefies luistere naer 'Jan Bols' dan mor. Pfff, 't is waarem op bed, 't dekbed mor eve trugslaon. Hee, wat is dat? De poes leg op bed. Dat boefie! Dat liefie! Stillechies aan 't voetenend tussenin gekrope. De poes rekt 'r aage is lekker uit en begint te spinne. Ze kriebelt gedachtelôôs achter 't oortie van de poes. Die veugel en die poes . . . Gêên fiets, gêên huis dà nôôdig gevaarefd mò worre, gêên oto naer de graozie, gêên boodschoppe doen, gêên was te draaie en nie koke. Inêêns zie ze 't voor d'r. In aalle veugelhuisies een klaain taofeltjie mè stoeltjies, een piepklaain aarechie mè hêêle klaaine pannechies en wat een pieperties van kommechies. Een weecechie en een wasmesientjie, en oh ja, buite naest 't vlieggat een fietsie of 'n ootochie. Wat een raore gedachtes, hee. Wie leg 'r nou te fantesere over zôôiets?

Imitaosie

Onderlest hà ze is in 't blad van de Veugelbeschaareming geleze dat 't aailijk nog hêêmel nie bekend is waerom veugels fluite. Voeger doche ze dat 't gewoon voor de aerdighaaid was, om d'n dag vrolijk te beginne of zôôiets. Lang is t'r ok gedocht dà ze dà deeje om d'r territorium aan anderes bekend te maoke. Wà blijk nou bij onderzoek? Veul veugels zitte mekaor gewoon nae te doen, 't is dus faailijk gewoon imitaosie. Denk ie dà je een meesie hoort, is 't een merel, of een kauwchie blijk een rôôdborsie of zôô. Wonderlijk, hee. Hoor! Daer is tie weer! "Tu, tuuu, tu, tuut!" Wie is t'r nou jaere geleeje ok al weer mee begonne ? Liep zij zellef aaltijd dat wijsie te fluite en is die onbekende veugel dat nae gaon doen of is die veugel d'r mee begonne en hê zij hum aaltijd nae lôôpe doen? Ze weet 't zellef gêên êêns meer. Ze weet wel dat dut een zondagochend is met een gouwe randjie. Mor 't is zes uur, ze 'mag' op. Heerlijk. Hoor daer is tie weer: "Tu, tuuu, tu, tuut! Tu, tuuu, tu, tuut!" Mooi, hee!

Korsjonnao

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas de stambôôme van de families Cleton, Van Heteren en Mijenster en. Kom ok 's 'n kijksie neme in ons clubgebouw 't Onderhuys (Kerkbuurt 243). Elleke woensdagmiddag benne me d'r!